

Nr 117.

Av herr **Karlsson** i Mo, *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående förbud i viss utsträckning mot befordran å järnväg av försändelser, innehållande brännvin.*

De missförhållanden, som förefunnos genom möjligheten att per post försända spritvaror hava förut varit föremål för riksdagens uppmärksamhet i den skrivelse, som föregick Kungl. Maj:ts kungörelse den 21 december 1904 angående förbud mot postbefordran av paket innehållande spritvaror. Liknande missförhållanden förefinnas och samma invändningar kunna ännu göras mot den frihet, som råder genom tillåtelsen att per järnväg få försända spirituosa. Riksdagens uppmärksamhet fästes redan i fjol härpå genom en motion av herr Johanson i Vetlanda, vilken framhöll, hurusom man, sedan brännvinsförsäljningen i allmänhet försvunnit å landsbygden, genom järnvägsstationerna kunde bekvämt anskaffa brännvin, och därför hemställde om förbud för befordran av spritpaket, innehållande mindre än 25 kilogram. Denna motion föranledde ej till någon riksdagens åtgärd med hänsyn till att den då sittande nykterhetskommittén senare skulle upptaga frågan till behandling.

I det betänkande, som denna kommitté nu framlagt, så har också frågan behandlats, men kommittén har ansett att ett förbud mot försändning av spritdrycker per järnväg icke borde komma i fråga.

Emellertid är denna trafik redan nu på sina håll avsevärt stor och torde i den mån kommunerna frigöra sig från rusdryckshandeln och kommunikationsnätet utvidgas bli av än större omfattning.

Hur stor den kan vara. får man en föreställning om av en i nykterhetskommitténs betänkande relaterad skrivelse från Konungens befallningshavande i Jönköpings län till spritvaruförsäljningsbolaget i Eksjö. Det framhålles däri bland annat, att från detta bolag under tiden 15 augusti

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 4 saml. 42 häft. (Nr 114—117.) 2

till den 14 september 1913 med tåg från Eksjö till Nässjö avsänts 217 kolli, vägande tillhopa 1,150 kilogram och innehållande omkring 700 liter spirituosa. Under sistnämnda tid föregående år hade ankommit 146 kolli, vägande 785 kilogram efter vad det utretts. I sammanhang med nämnda utredning hade verkställts undersökning angående i Nässjö mot lagar och författningar begångna förbrytelser under tiden 1 januari—23 september 1913, varav framginge, att förbrytelserna till större delen begåtts under rusets inflytande och framhålles det hurusom kronolänsmannen ansåge att brännvinstrafiken från Eksjö därvid spelat en ganska väsentlig roll.

Och kända äro dessutom flerfaldiga fall från Norrland — där denna trafik är störst till orter, som ligga längst från försäljningsställena — hurusom arbetare efter lyftad veckoavlöning telegramremitterat genom telegrampostanvisning större delen av denna och på det sättet fort nog göra sig av med förtjänsten.

För att råda bot mot nämnda missförhållande och ävenså för att möjliggöra, att kommunernas beslut att inom kommunen avskaffa all handel med spirituosa verkligen bli effektiva, torde frågan om förbud i vissa fall mot försändning av spirituosa å järnväg böra tagas under förnyad omprövning.

Enligt mitt förmenande så vore då den utväg, som föreslagits i nyssnämnda motion, nämligen att bestämma en viss minsta vikt, å de paket och kolli, innehållande spritvaror, som få befordras å svensk järnväg, den lämpligaste för att nå målet.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag härmed vördsamt anhålla,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i nu gällande bestämmelser, att vid svensk järnvägsstation icke få mottagas till befordran paket eller kolli, innehållande brännvin eller andra brända eller destillerade drycker, som väga mindre än 25 kilogram.

Stockholm den 29 maj 1914.

Karl Karlsson.
Mo.